

MRF 2024.240

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 30. august 2024, j.nr. 21/06409

Ophævet og hjemvist Lejre Kommunes afgørelse om ikke at meddele påbud om yderligere undersøgelse eller oprensning af jordforurening i form af disponeret byggeaffald med 2-5 % asbest- og PCB-forurenedede materialer, da køber af ejendommen uanset mellemkommende søgsmål med dom om sælgerens betaling af 1,5 mio. kr. i erstatning fortsat måtte anses for klageberettiget, og sagen var utilstrækkeligt oplyst mht. afgrænsning af forureningen.

Efter K i marts 2018 havde overtaget en landbrugsejendom fra S, der havde haft ejendommen siden slutningen af 1980'erne, konstaterede K i april 2018 nedgravet byggeaffald på ejendommen. Dette gav anledning til, at S foranledigede en miljøundersøgelse af fire områder af ejendommen omfattende: (1) 2.000 m² vandhul, (2) ca. 800 m² ridebane, der oprindeligt var anvendt som maskinplads, (3) køreområde på ca. 700 m², der var bundsikret med stabilgrus og byggematerialer fra nedrevet stald/lade, og (4) en græsbelagt have på 112 m², hvor der fundet mursten og på overfladen eternitfragmenter. Af undersøgelsesrapporten fremgik bl.a., at der ikke var påvist forurening i overfladejorden, men at der på kørearealet (område 3) var påvist forurening med kulbrinter i en prøve i 0,5 meters dybde, og at der omkring søen (område 1) var konstateret nedgravede plader malet med PCB og tungmetaltholdig maling over grænseværdierne, og at der på ridebanen (område 2) var konstateret mange glaserede fliser og i en af fire prøver var konstateret flere fliser indeholdende asbest, at der i køreområdet var fundet forskellige glaserede fliser med og uden klæb, og i to af de tre undersøgte fliser var fundet asbest i fliseklæb, og at der i den græsbelagte have (område 4) var fundet asbestholdige eternitplader oven på jorden. S orienterede Lejre Kommune om undersøgelsen, hvorefter kommunen efter varsel i december 2019 meddelte påbud til S om forureningsundersøgelser efter jordforureningslovens § 40 med henblik på at afgrænse forureningen og fastlægge dens omfang samt undersøge mulige afværgeforanstaltninger. S iværksatte herefter en supplerende undersøgelse, der blev rapporteret i februar 2020, og hvor der i maj 2020 blev fremsendt notat til kommunen med supplerende afgrænsning af forureningen, og hvor det bl.a. blev anført, at det forurenedede byggeaffald udgør ca. 2-5 % af det samlede byggeaffald, og at asbest i de øvrige jordlag var opstået i forbindelse med en brand på hovedhuset i 1990, og at der dermed ikke var tale om deponering af forurenede byggeaffald med asbest. Lejre Kommune

traf den 15. februar 2021 afgørelse om, at kommunen ikke fandt grundlag for at påbyde S yderligere forureningsundersøgelser, idet kommunen fandt, at den konstaterede forurening ikke udgjorde et sundhedsmæssigt eller miljømæssigt problem, og at det derfor ikke vil være proportionalt at påbyde S yderligere undersøgelser. I relation til asbest havde kommunen i samråd med Region Sjælland henvist til, at diffus påvirkning med asbest ikke udgør en risiko for mennesker eller miljø, og at det ikke er muligt at frasortere asbestholdige fragmenter i byggeaffaldet. Den nuværende ejer, K påklagede denne afgørelse til Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvor K gjorde gældende, at sagen alene var ensidig belyst af S, og at kommunen ikke havde fremskaffet tilstrækkelig dokumentation for at vurdere, om der er forurenede byggematerialer, og at kommunens tilsyn med de af S iværksatte undersøgelser var kritisabelt. Kommunen bemærkede hertil bl.a., at der sideløbende med undersøgelserne var foretaget delvis oprensning på dele af arealerne, og kommunen mente ikke, det var muligt at foretage yderligere oprensning uden at pålægge S, at skulle fjerne uforurenedede materialer udlagt efter reglerne i restproduktbekendtgørelsen. Kommunen anførte endvidere, at Region Sjælland ikke fandt grundlag for at kortlægge ejendommen som forurenede efter jordforureningsloven med henvisning til, at det var muligt at frasortere byggeaffaldet, som derfor ikke kunne betragtes som en del af jordmediet. S gjorde i klagesagen gældende, at der i den civile sag med K var afsagt dom i Østre Landsret den 23. november 2023, hvor K blev tilkendt erstatning på 1,5 mio. kr. hvor Lejre Kommunes afgørelse om ikke at meddele påbud var lagt til grund, hvorfor K ikke længere havde retlig interesse i klagesagen. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at nævnet alene tog stilling til, om Lejre Kommune havde oplyst sagen tilstrækkelig, inden kommunen traf afgørelse om ikke at meddele yderligere påbud efter jordforureningslovens § 40 om forureningsundersøgelse. I forhold til det af S

anførte om, at K ikke havde retlig interesse i sagen, efter at Østre Landsret ved dom havde tilkendt K erstatning på grundlag af kommunens afgørelse, udtalte nævnet, at dommen alene tog stilling til S' erstatningsansvar, men at dommen ikke indskrænker eller begrænser nævnets prøvelse, og at K's klageret efter jordforureningsloven ikke afhænger af en erstatningsretlig interesse, men alene af, om K har en individuel væsentlig interesse i sagens udfald, hvilket nævnet fandt var tilfældet. I forhold til klagesagens realitet fandt nævnet, at det ikke fremgik af afrapporteringen, hvor samtlige jord- og materialeprøver var udtaget, herunder hvilken dybde prøverne var udtaget

i, ligesom afrapporteringen ikke indeholdt en redegørelse for, hvorfor de valgte placeringer for prøvetagningen skulle kunne danne grundlag for en afgrænsning af forurening. Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt på den baggrund, at der ikke med de gennemførte undersøgelser var sket en tilstrækkelig afgrænsning af jordforureningen, herunder at det ikke på det foreliggende grundlag kunne afvises, at der fandtes yderligere forurening på ejendommen, hvorfor nævnet ophævede afgørelsen som utilstrækkelig oplyst og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til flere principielle bemærkninger. For det første angår klagesagen, om der er grundlag for at påbyde S at iværksætte forureningsundersøgelser, men ikke om S skal fjerne forureningen, da afgørelsen er et påbud efter jordforureningslovens § 40. Et påbud om forureningsundersøgelser til S er udtryk for, at kommunen kan overvælte udgiften til sagens oplysning på forureneren, hvilket så omvendt betyder, at tredjemand (i dette tilfælde K) vanskeligt kan have en retlig interesse i påbuddet, men alene kan kræve, at kommunen oplyser sagen tilstrækkeligt, inden kommunen beslutter at afslutte sagen, hvilket også er den problemstilling, som nævnet faktisk behandler. I dette perspektiv er det ikke kommunens afgørelse om ikke at meddele påbud om forureningsundersøgelser efter jordforureningslovens § 40, som nævnet tog stilling til, men derimod kommunens indirekte beslutning om herved at afslutte sagen uden at påbyde S at fjerne forurening, hvilket nævnet burde have tydeliggjort. I forlængelse heraf kunne nævnet have afvist K's indsigelse om, at kommunen skal føre tilsyn med de forureningsundersøgelser, som kommunen påbød S, da kommunens tilsyn her indskrænker til at kontrollere, om undersøgelsen er sket faglig forsvarligt. I relation til jordforureningsloven må det i øvrigt noteres, at regionen ikke fandt grundlag for forureningskortlægning med henvisning til, at det er muligt at frasortere byggeaffaldet fra jorden, og at byggeaffaldet som følge heraf ikke er en del af jordmediet, hvilket må være en reference til Højesterets dom i sagen om slagter (U 2011.465 H). Hvis det deponere byggeaffald ikke kan anses for en jordforurening, kan jordforureningslovens § 40 ikke anvendes, hvor nævnets afgørelse tillige vil kræve, at regionen genoptager sagen om forureningskortlægning. Dette rejser tillige et selvstændigt spørgsmål, da det følger af jordforureningslovens § 76, stk. 4, at S har krav på at kommunen dækker S' udgifter til opfyldelse af det første påbud om forureningsundersøgelser, hvis der ikke er en forurening, men da kommunen tillige begrunder afgørelsen om ikke at påbyde oprydning med proportionalitetsprincippet, vil S næppe have krav mod kommunen efter § 76, stk. 4.

Afgørelsen illustrerer tillige samspillet mellem købers misligholdelsesbeføjelser over for sælger og den offentligretlige lovgivning, hvor det dog alene er jordforureningsloven, der tages stilling til, mens spørgsmålet om deponering af byggeaffald i 2.000 m² vandhul, der opstod som følge af tilstopning omkring år 2000 ikke behandles i forhold til naturbeskyttelseslovens lovliggørelsespligt, hvor pligtsubjekt til forskel fra jordforureningsloven er den nuværende ejeren af ejendommen (Nævnet oplyser, at vandhullet er registreret under naturbeskyttelseslovens § 3 (fejlagtigt anført som miljøbeskyttelseslovens § 3)). Anskues dette forhold separat, vil påbud om lovliggørelse af vandhullet og fjernelse af byggeaffald i vandhullet ikke skulle meddeles til S, men skulle meddeles K som nuværende ejer, jf. naturbeskyttelseslovens § 74, hvorefter K må søge regres hos S, men dette spørgsmål om lovliggørelse

*efter naturbeskyttelsesloven havde nævnet ikke pligt til at tage op af egen drift. I forhold til jordforureningslovens § 40 er det imidlertid S, der kan være påbudsadressat som forurener, og det er korrekt, at der ikke med landsrettens dom om S' erstatningsansvar i kontrakt over for K er taget stilling til, om kommunen på grundlag af jordforureningslovens § 41 kan påbyde S at fjerne yderligere forurening, eller om kommunen har oplyst sagen tilstrækkelig for at afslutte sagen. Problemet er imidlertid, at landsrettens dom, der bringes som **MRF 2023.275/2 Ø**, er baseret på kommunens afgørelse om, at S ikke kunne påbydes af fjerne jorden, hvilket kan betyde, at tvisten om K's misligholdelsesbeføjelser som køber over for S kunne have fået et andet udfald, hvis landsretten havde lagt til grund, at kommunens afgørelse var ophævet, da K ikke kan kræve erstatning fra S for udgifter, som S på grundlag af jordforureningsloven pålægges at afholde af kommunen. Omvendt er det udelukket, at kommunen på grundlag af jordforureningsloven påbyder K at afholde udgiften til en evt. oprydning (eller undersøgelse) af forureningen, da K ikke er forurener, uanset om S allerede har betalt til K for denne udgift. Hvis S skulle have sikret sig mod en sådan dobbelt betaling, ville det kræve, at S i den af K anlagte retssag havde nedlagt særskilt påstand om, at K skal godtgøre S de udgifter til fjernelse af forureningen, som Miljø- og Fødevareklagenævnets eventuelle ændring af kommunens afgørelse vil påføre S. Se tillige **MRF 2024.231 Mfk**, hvis baggrund tilsvarende var ny ejers opdagelse af asbestforurening.*

*Som forløbet illustrerer, er sagsbehandlingstiden i Miljø- og Fødevareklagenævnet i jordforurenings-sager i dette tilfælde så lang, at en tvist mellem køber og sælger om samme forurening kan være afgjort inden klagenævnet har afgjort sagen. I denne sag gik der fire år fra kommunen traf afgørelse og sagen skal nu starte forfra i kommunen. Tilsvarende lange sagsforløb af klagesagen ses i andre jordforurenings-sager, som f.eks. **MRF 2024.231 Mfk**, **MRF 2024.239 Mfk** og **MRF 2024.248 Mfk**, hvor klagesagerne i alle sagerne verserede i fire år i klagenævnet, inden de blev afgjort.*

Ophævelse og hjemvisning i sag om ikke at meddele påbud om undersøgelse og oprensning af jordforurening i Lejre Kommune

Sag: 21/06409

Dato: 30. august 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter jordforureningslovens § 40 og § 41, jf. § 77, stk. 1, nr. 1.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lejre Kommunes afgørelse af 15. februar 2021 om ikke at meddele påbud om undersøgelse og oprensning af en jordforurening på matr.nr. [Matrikelnummer 1], på adressen [Adresse 1], 4330 Hvalsø, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 12 måneder, jf. jordforureningslovens § 87, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. marts 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejere, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har anført, at sagen er ensidigt belyst, idet klagers indsigelser til henholdsvis sagsgangen og undersøgelsesrapporterne ikke er inddraget. Faktuelle fejl og mangler, som klager har påpeget, er således ikke blevet rettet. Hertil kommer, at Lejre Kommunes vurdering udelukkende bygger på undersøgelser bestilt af den tidligere grundejer, som dermed ifølge klager ikke er uvildige.

Klager har desuden anført, at Lejre Kommune ikke har tilvejebragt den nødvendige dokumentation for vurderingen af, om der er forurenet byggemateriale i de forskellige områder på ejendommen, herunder i form af analyser. Kommunen kan derfor ikke vurdere, hvilken potentiel risiko disse forureninger kan udgøre for beboerne. Særligt i forhold til område 5 har klager påpeget, at det var en forudsætning for ejendomshandlen, at området skulle bruges til køkkenhave. I forhold til et område nord for maskinhallen har klager yderligere påpeget, at der bl.a. er konstateret mange stykker af fliser med asbestholdigt fliseklæb, hvilket ikke er medtaget i afgørelsen.

Klager har endvidere anført, at proportionalitetsprincippet ikke skal anvendes på ejendommen som en helhed, men skal anvendes konkret i forhold til de enkelte delområders beliggenhed og beskaffenhed. Hertil kommer, at kommunen efter klagers opfattelse burde have inddraget det forhold, at den tidligere grundejer har opnået en økonomisk vinding ved en ikke-tilladt affaldsdeponering.

Endelig har klager anført en række betragtninger om, at Lejre Kommunes tilsyn med udførelsen af de påbudte undersøgelser samt kommunens generelle sagsbehandling har været kritisabel, herunder særligt sagsbehandlingstiden.

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Sagen vedrører en forurening på matr.nr. [Matrikelnummer 1], på adressen [Adresse 1], 4330 Hvalsø (herefter "Ejendommen"), som klager overtog den 9. marts 2018.^[4]

Efter overtagelsen af Ejendommen observerede klager i april 2018 nedgravet bygge- og anlægsaffald i jorden rundt omkring på Ejendommen. Et rådgivende ingeniørfirma (herefter "Rådgiver") udførte derfor på vegne af den tidligere grundejer en orienterende miljøundersøgelse på Ejendommen. Undersøgelsen

blev beskrevet i en rapport dateret den 7. februar 2019. Af denne rapport fremgik det bl.a., at i alt fire områder på Ejendommen blev undersøgt, og at der blev udtaget i alt 13 jordprøver og 13 materialeprøver. Om områderne fremgik følgende af rapporten:

"Område 1: vandhul

Vandhullet breder sig over ca. 2.000 m² i en lavning på en agerdyrket mark i tilknytning til haven. Luftfoto af dette område viser, at vandhullet er opstået i perioden fra 2006 til 2008. Ifølge [*tidligere grundejer*] er vandhullet opstået som følge af et tilstoppet markdræn i år 2000. I 2011 er arealet ved besigtigelse klassificeret som vandhul og er omfattet af Miljøbeskyttelseslovens §3 (bilag 2). Ved søgegravninger nord-nordøst for vandhullet er der konstateret fyldjord hovedsageligt bestående af mursten, enkelte plader med maling og metal. På samme areal er der tilkørt havemuld og sand.

Område 2: ridebane

Ridebanen, med et areal på ca. 800 m² (40m x 20m) er ikke godkendt som ridebane og har oprindeligt været anvendt som maskinplads. Tidligere grundejer har oplyst, at pladsen er bundsikret med byggematerialer fra en gammel nedrevet stald/lade. Ved søgegravninger i området er der fundet glaserede fliser (røde, hvide og blå) med klæb, hele mursten, gasbeton med maling, beton med hvid maling, facadeplader af fibercement, terrazzogulv og hvid elastisk fuge på tegl.

Område 3: køreområde

Køreområdet udgør et areal på ca. 700 m². Arealet er ifølge det oplyste bundsikret med stabilgrus og byggematerialer fra nedrevet stald/lade. Ved søgegravninger er der fundet betonrester, mursten, mange glaserede flisestykker (blå, hvide, røde, turkis) samt store marksten.

Område 4: have

Græsbelagt areal på ca. 112 m² (16m x 7m) omkranset af en høj stensætning. Arealet ønskes anvendt som køkkenhave af den nye grundejer. Ved søgegravninger er der fundet en del mursten, som oplyses at stamme fra en mindre staldbygning. På arealet er der på overfladen fundet eternitfragmenter, som oplyses at stamme fra nedbrændt tag på stuehuset og renovering/pålægning af nyt tag i den forbindelse."

Af rapporten fremgik det desuden, at der ikke blev påvist forurening i overfladejorden på Ejendommen, men at der dog på kørearealet i område 3 blev påvist forurening med kulbrinter i fraktionen C₁₅-C₂₀ og C₂₀-C₃₅, benz(a)pyren og total PAH'er i én prøve i 0,5 meters dybde.

Om byggeaffaldet fremgik følgende af rapporten:

"I område 1 er der konstateret et område med nedgravede plader, der er malet med PCB- og tungmetalholdig maling over grænseværdierne for forurenede affald. Hvis pladerne skal fjernes, skal de opgraves og bortskaffes til deponi svarende til forurenede affald.

Der blev ligeledes konstateret lidt malet metal og træværk i vandhullet. Hvis dette skal fjernes, skal det bortgraves og bortskaffes som hhv. metalskrot og forurenede brændbart affald.

I område 2 er der konstateret mange forskellige glaserede fliser med og uden klæb. Der er i én af de fire undersøgte fliser konstateret indhold af asbest i fliseklæb. Da det ikke er muligt at frasortere fliseklæb fra det øvrige byggeaffald/jord vil alt byggeaffald og fyldjord i område 2 blive klassificeret som asbestholdigt til deponi som farligt affald. Der er ligeledes konstateret indhold af tungmetaller svarende til forurenede affald i fliserne. Dog vil fliserne inkl. klæb/-mørtel blive klassificeret som farligt affald pga. asbestindholdet i fliseklæb/mørtel, hvilket vil være dimensionsgivende ift. arbejdsmiljø og bortskaffelse. Der er på enkelte brokker af gasbeton og beton konstateret maling, i den udtagne prøve (2.4) er der konstateret indhold af PCB og tungmetaller svarende til forurenede affald. Da mængden af malede brokker er begrænset, vurderes det ikke rentabelt at opdele fyldlaget i en fraktion indeholdende asbestholdigt affald (alt jord i fyldlaget, alle fliserester og øvrigt byggeaffald) og affald forurenede med PCB og tungmetaller (alle brokker med rester af maling). Der skal i forbindelse med gravearbejder i jorden anvendes metoder så håndteringen ikke støver. Dette kan f.eks. foretages ved befugtning. Afgravet jord og byggeaffald fra område 2 skal fragtes i lukkede containere/lastbiler til godkendt modtager.

Det vurderes, at der ved håndsortering af byggematerialerne i hele fyldlaget kan frasorteres murbrokker uden puds samt beton uden maling. Der skal tages arbejdsmiljømæssige hensyn ved en evt. håndsortering. De frasorterede fraktioner kan rengøres ved vanding og genanvendes som ikke forurenede byggematerialer til genanvendelse/indbygning.

I område 3 er der konstateret mange forskellige glaserede fliser med og uden klæb. Der er i to af de tre undersøgte fliser konstateret indhold af asbest i fliseklæb. Da det ikke er muligt at frasortere fliseklæb fra det øvrige affald/jord vil alt byggeaffald i område 3 blive klassificeret som asbestholdig til deponi som farligt affald. Der er ligeledes konstateret indhold af tungmetaller svarende til forurenede affald i fliserne. Dog vil fliserne inkl. klæb/mørtel blive klassificeret som farligt affald pga. asbestindholdet i fliseklæb/-mørtel, hvilket vil være dimensionsgivende ift. arbejdsmiljø og bortskaffelse. Det vurderes, at der ved håndsortering af byggematerialerne

kan frasorteres marksten, murbrokker uden puds samt beton uden maling. Der skal tages arbejdsmiljømæssige hensyn ved en evt. håndsortering. De frasorterede fraktioner kan rengøres ved vanding og genanvendes som ikke forurenede byggematerialer til genanvendelse/indbygning. Der skal i forbindelse med gravearbejder i jorden anvendes metoder så håndteringen ikke støver. Dette kan foretages ved befugtning. Afgravet jord og byggeaffald fra område 3 skal fragtes i lukkede containere/lastbiler til godkendt modtager.

I område 4 er der konstateret asbestholdige eternitstykker ovenpå jorden som, hvis det skal fjernes, skal bortskaffes som asbestholdigt affald."

Rådgiver udarbejdede den 5. april 2019 en miljøhistorisk redegørelse over Ejendommen. I redegørelsen blev oplysningerne sammenfattet således:

Lejre Kommune blev den 10. maj 2019 orienteret om miljøundersøgelsen af Rådgiver på vegne af den tidligere grundejer.

Den 11. juni 2019 blev der afholdt et møde mellem Lejre Kommune, den tidligere grundejer, klager og Rådgiver. Af referatet for mødet fremgik det, at klager gjorde opmærksom på, at der var mistanke om yderligere deponeret affald. Det blev på mødet aftalt, at rådgiver skulle udarbejde en handlingsplan for afgrænsende miljøundersøgelser, som skulle godkendes af kommunen.

Rådgiver udarbejdede herefter den 3. juli 2019 et oplæg til afgrænsende undersøgelser af fyldjord og byggeaffald, som Lejre Kommune den 10. juli 2019 fremsendte bemærkninger til. Den afgrænsende undersøgelse blev imidlertid ikke igangsat, hvorfor kommunen den 22. oktober 2019 varslede undersøgelsespåbud til den tidligere grundejer.

Rådgiver udarbejdede på den baggrund et revideret undersøgelsesoplæg til afgrænsende undersøgelser af fyldjord og byggeaffald dateret den 15. november

2019. Herefter meddelte Lejre Kommune den 12. december 2019 påbud til den tidligere grundejer om at afgrænse og undersøge forureningen på Ejendommen. Det fremgik heraf, at den tidligere grundejer blev pålagt at:

"1. Undersøge og afgrænse forureningen på [Adresse 1], samt afdække forureningens påvirkning af grundvand, vandløb/søer og kontakt og indeklima. Inden undersøgelsen igangsættes anbefaler vi, at undersøgelsesoplægget sendes til kommentering hos Lejre Kommune.

2. Gennemføre undersøgelserne og dokumentationen heraf i overensstemmelse med retningslinjerne i Miljøstyrelsens vejledning nr. 6 og 7, 1998 og Lejre Kommune skal løbende orienteres om gennemførelse af undersøgelser og resultater heraf.

3. Komme med et forslag til, hvordan konstateret forurening oprensnes. Forslaget skal indeholde oplysninger om metode og tidsplan for oprensningen samt økonomisk overslag over omkostningerne."

På baggrund af påbuddet foretog Rådgiver på vegne af den tidligere grundejer endnu en afgrænsende miljøundersøgelse på Ejendommen. Undersøgelsen blev beskrevet i en rapport dateret den 17. februar 2020, hvoraf det fremgik, at:

"Der er ved de supplerende undersøgelser udgravet 10 søgerender og to områder til vurdering af fyldlagets indhold og mægtighed, samt foretaget opmåling af de berørte områder. Hvor der er konstateret skrånende terræn, er der anslået en gennemsnitsmægtighed på baggrund af målinger af yderpunkter. Der er udtaget supplerende prøver til analyse for asbest i tre områder (P101 i område 3A, P102 i område 2C og P103 i område 4).

Område 1, Vandhul: Der er ikke foretaget supplerende undersøgelser i område 1. Ved den tidligere undersøgelse er der konstateret byggematerialer med indhold af PCB og tungmetaller svarende til forurenede affald. På baggrund af tidligere undersøgelser vurderes det skønsmæssigt, at der er mellem 50 og 100 m³ forurenede affald i området. Dele af volumenet i dette område vil eventuelt kunne frasorteres som ren jord.

Område 2A og 2B, samt Område 6 (fordybning i kant af ridebane): Ridebane og skrænt mod mark: I dette område er der ved tidligere undersøgelse bl.a. konstateret fragmenter af glaserede fliser med asbestholdigt fliseklæb. Samme type flise er ved den supplerende undersøgelse konstateret i søgerende 04 og 05. Det vurderes, at det ikke er muligt at frasortere asbestholdigt materiale.

Område 2C, Ridebane: I dette område er oplagt bunker med frasorteret byggemateriale fra oprenset område omkring tidligere ajlebeholder. Der er konstateret fragmenter af glaserede fliser, terrazzo og murbrokker i bunkerne. Der er ikke påvist asbest i prøven udtaget af fliseklæb ved den supplerende undersøgelse (P102), men det vurderes, at der er indhold af andre asbestholdige fragmenter af byggematerialer i bunkerne. Det vurderes, at det ikke er muligt at frasortere asbestholdigt materiale.

Område 3A, Foran og langs nordside af lade indtil midterste nedløbsrør: I dette område er der ved tidligere undersøgelse bl.a. konstateret glaserede fliser med asbestholdigt fliseklæb. Ved den supplerende undersøgelse blev der i søgerende 01 desuden konstateret asbestholdigt vinyl (P101). I søgerende 10 blev der konstateret glaserede fliser og murbrokker. Det vurderes, at det ikke er muligt at frasortere asbestholdigt materiale.

Område 3B, Køreområde foran hovedhus, langs sydside af lade og mellem ridebane og tørrestativ: Der er ved tidligere og ved supplerende undersøgelser i søgerende 02, 03 og 08 konstateret marksten, ikke nedknuste betonfliser og murbrokker, dog uden tegn på indhold af glaserede fliser, malinge o. lign.

Område 4, Have ved tørrestativ og skrænt mod mark: Ved tidligere undersøgelse blev der konstateret asbestholdige eternitstykker oven på jorden. I den supplerende undersøgelse blev der i søgerende konstateret asbestholdige eternitstykker (P103) i jorden samt kemikalieflasker, plastikposer, betonfliser og fragmenter af glaserede fliser. Det vurderes, at det ikke er muligt at frasortere asbestholdigt materiale.

Område 5, Køkkenhave og skrænt: Der er ved den supplerende undersøgelse konstateret indhold af glaserede fliser, asfalt, beton og murbrokker i søgerende 07. Det vurderes, at det ikke er muligt at frasortere asbestholdigt materiale.

Område 8A, Hestefold: Der er visuelt konstateret indhold af nedknust asfalt i området.

Område 8B, Hestefold: Der er konstateret bunker med opsamlet jord blandet med nedknust asfalt."

Rådgiver vurderede i rapporten, at der samlet set var 2.300 m³ affald i de undersøgte områder, svarende til i alt ca. 4.200 tons affald.

Om risikovurderingen fremgik det af rapporten, at:

"Asbest"

[Rådgiver] vurderer, at indholdet af asbest primært udgør en risiko ved evt. resuspendering af asbestfibre, hvilket kan ske hvis der foretages gravning i områderne med asbestholdigt affald.

Der skal derfor i forbindelse med evt. gravearbejde i jorden anvendes metoder så håndteringen ikke støver. Dette kan f.eks. foretages ved befugtning. Afgravet jord og byggeaffald fra område 2 skal fragtes i lukkede containere/lastbiler til godkendt modtager.

Tungmetaller

Da affaldet er beliggende overfladenært vurderes det, at indholdet af tungmetaller kan udgøre en arealanvendelsesmæssig risiko, hvis arealerne anvendes til følsom anvendelse i form af have og lignende. Indholdene af især nikkel og kviksølv i delprøver er således over afskæringskriterierne gældende for forurennet jord. Tungmetaller er generelt relativt immobile i jord og grundvand og vurderes derfor ikke at udgøre en risiko i forhold til afdampning (indeklima) eller udvaskning (grundvand eller recipienter).

Højtkogende kulbrinter og PAH'er

Indholdet af højtkogende kulbrinter og PAH'er stammende fra udlagt knust asfalt vurderes at kunne udgøre en arealanvendelsesmæssig risiko, hvis arealerne anvendes til følsom anvendelse i form af have og lignende. Tjærestoffer er generelt relativt immobile i jord og grundvand og vurderes derfor ikke at udgøre en risiko i forhold til afdampning (indeklima) eller udvaskning (grundvand eller recipienter).

PCB

Der er konstateret indhold af PCB på op til ca. 0,5 mg/kg TS stammende fra malingsrester på dele af bygningsaffaldet. Der er ikke fastlagt grænseværdier for PCB i jord i Danmark, men indholdene er på niveau med eller over udenlandske grænseværdier i henholdsvis Norge og Sverige fastlagt i forhold til følsom anvendelse. Det kan derfor ikke på det foreliggende grundlag afvises, at indholdet af PCB kan udgøre en arealanvendelsesmæssig risiko.

Det vurderes generelt, at indholdet af PCB ikke har et omfang, der udgør en risiko for udvaskning til grundvandet eller afdampning, men erfaringsgrundlaget

for denne vurdering er relativt sparsomt.

Det vurderes dog, at der kan være en risiko i forhold til udvaskning fra det PCB-holdige bygningsaffald, der er deponeret i §3 området, hvor der kan være en mindre udvaskning af PCB til vandmiljøet i recipienten."

Rådgiver fremsendte den 18. maj 2020 et notat med supplerende oplysninger til den afgrænsende undersøgelse på Ejendommen. Om vurderingen af mængden af bygge- og anlægsaffald oplyste Rådgiver heri, at:

"Det vurderes, at det i område 2A og 3 ikke er muligt at grave med en almindelig spade, uden at der i hvert spadestik vil findes fragmenter af bygningsmaterialer af varierende størrelse. Det vurderes tillige, at der kan være stor variation i det procentvise forhold mellem jord og byggematerialer, men at der i ovennævnte områder i visse tilfælde vil kunne observeres op mod 50% byggeaffald i jorden. På overfladen af områderne ses hyppigt fragmenter af bl.a. glaserede fliser og mosaikflisestumper.

I område 2B, 4 og 5 vurderes det, at forekomsten af byggematerialer er mindre end i område 2 og 3, dog er der observeret variationer i 'tværsnittet', således, at der mod bunden af søgerenderne i område 4 og 5 findes større mængder af byggematerialer end i overfladen.

I område 8 vurderes det, at op mod 10% af jorden udgøres af nedknust asfalt."

Rådgiver oplyste desuden, at de asbestholdige flisestumper i område 2 var i størrelsesordenen 10x10 mm-50x50 mm, og at de asbestholdige fibercementfragmenter i område 4 var i samme størrelse og større mod bunden af søgerenden.

Om hyppigheden af fragmenter med asbest og bygge- og anlægsaffald med PCB i område 1-5 vurderede Rådgiver, at:

"I område 1 vurderes det at hovedparten af de tilførte materialer er jord. Ud fra de tidligere udførte prøvegravninger vurderes det, at det vil være muligt at frasortere mindre partier med bygningsaffald ved selektiv afgravning og evt. håndsortering således at den mængde der indeholder forurenede affald og som skal bortskaffes forventeligt vil udgøre 50-100 m³.

I område 2A og 3A: 2-5% af det observerede affald vurderes potentielt at være asbest og/eller PCB-holdigt, men det vurderes, at der pga. disse materialers

egenskaber kan være sket spredning til den omgivende jord.

Område 2B, 4 og 5: < 2% af det observerede affald vurderes potentielt at være asbest og /eller PCB-holdigt, men det vurderes, at der pga. disse materials egenskaber kan være sket spredning til den omgivende jord og øvrigt affald.

Ved synlig registrering d. 12. maj 2020 er der i et 4 m² stort areal (2 gange 2 m) i overfladen konstateret:

- Område 4: 4 fragmenter af flise og 20 fragmenter, der kan stamme fra fibercementplade. Der er i undersøgelsen i februar 2020 påvist asbestholdig fibercementplade i område 2 samt asbestholdig fliseklæb i område 2 og 3. Fragmenterne fra fliser har en størrelse af ca. 1-2 cm, fragmenter af fibercementplader er mellem 1 og 5 cm store. Eksempler af de konstaterede fragmenter er vist i bilag 3.
- Område 5: 4 fragmenter af flise og 5 fragmenter, der kan stamme fra fibercementplade. Fragmenterne fra fliser har en størrelse af ca. 1-5 cm, fragmenter af fibercementplader er mellem 1 og 5 cm store. Eksempler af de konstateret fragmenter er vist i bilag 3.

Størrelsen og omfanget af flisestumper og fibercement vurderes generelt at gøre, at det ikke er muligt at frasortere disse, hverken fra det øvrige affald eller fra den jord der er opblandet i affaldet."

2.2 Den påklagede afgørelse

Lejre Kommune har den 15. februar 2021 truffet afgørelse om ikke at meddele påbud om undersøgelse og oprensning af den konstaterede jordforurening på matr.nr. [Matrikelnummer 1], på adressen [Adresse 1], 4330 Hvalsø.

Det fremgår af afgørelsen, at Lejre Kommune på baggrund af de samlede oplysninger i sagen har vurderet, at den konstaterede forureningen ikke udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem, hvorfor en oprensning ikke vil være proportional. Kommunen har derfor vurderet, at kommunen ikke kan meddele påbud om yderligere undersøgelser efter jordforureningslovens § 40 eller oprensning efter jordforureningslovens § 41.

Om Lejre Kommunes vurdering fremgår følgende af afgørelsen:

"Forurening i jorden

Der er påvist tjærekomponenter, bly og olie i jorden i område 1 og 3. I område 8 er der påvist knust asfalt, højst sandsynligt med indhold af tjærekomponenter. Der findes dog ingen analyser af jorden fra område 8. I de øvrige områder er der ikke påvist jordforurening.

Jordforureningen i område 1 med tjærekomponenter og bly har et forureningsniveau, der svarer til lettere forurenede jord. Udbredelsen af forureningen er begrænset, da kun en enkelt analyse er lettere forurenede.

Der er registreret olie- og tjæreforurening i et køreareal (område 3). Olieforureningen fra en enkelt prøve viser et forureningsniveau over afskæringskriteriet. Forureningen har en begrænset udbredelse og kan stamme fra spild fra køretøjer. Tjæreforureningen har et overordnet forureningsniveau, der svarer til lettere forurenede jord og har en generel diffus udbredelse. Om denne udbredelse skyldes deponering af forurenede jord eller aktiviteterne på kørearealet kan ikke afgøres.

Der er ikke påvist forurening af jorden med asbest i de områder, hvor der er påvist byggeaffald med asbest. Dele af asbestforureningen stammer fra facadeelementer og bølgeeternit og er sammenblandet med jorden. Det drejer sig om område 4. Der har i 1990 været en brand på hovedhuset. Asbestforureningen kan være opstået på grund af branden.

Forurenede og uforurenede byggeaffald sammenblandet jordmediet

Der ses deponering af forskelligt byggeaffald, som mursten, betonfliser, gasbeton, beton glaserede fliser, terrazzogulv, tegl og facadeplader. Byggeaffaldet er sammenblandet med jord og udgør ca. 50 % af opfyldningsmaterialerne.

Byggeaffaldet kan være beklædt med maling, fliseklæb, elastisk fuge eller vinyl. Der er påvist maling, der indeholder PCB og bly. På fliseklæb, bølgeeternit og facadeplader er der påvist indhold med asbest. Og på enkelte glaserede fliser er der påvist et indhold med bly.

I område 1 udgøres byggeaffaldet primært af uforurenede mursten og betonfliser sammenblandet med fyldjorden. Der er en enkelt plade med maling og enkelte metalstykker. Pladen med maling indeholder PCB i en koncentration på 0,44 mg/kg. [Den tidligere grundejer] har oplyst, at der primært er deponeret overskudsjord med utilsigtet indhold af byggeaffald. Da mængden af det

forurenede byggeaffald har en begrænset udbredelse, er der ikke tale om en forurening, der udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem.

I område 2 og 5 udgøres byggeaffaldet af glaserede fliser, terrazzo, mursten og beton. I område 2 er der ligeledes fundet facadeplader af fibercement og tegl. I område 5 er der ligeledes fundet asfalt. Det forurenede byggeaffald udgør ca. 2-5 % af det samlede byggeaffald. Der er påvist forurening med bly på flise, asbest i fliseklæb og asbest på facadeplade samt forurening med PCB i maling på beton. PCB i maling har en koncentration på 0,55 mg/kg. Da mængden af det forurenede byggeaffald har en begrænset udbredelse og en forholdsvis beskeden koncentration, er der ikke tale om en forurening, der udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem.

Der foreligger ingen analyser af byggeaffaldet fra område 5, men vi formoder, at forureningsbilledet kan være det samme som i område 2, da område 5 udligner en terrænforskel mellem område 2 og det øvrige terræn.

I område 3 udgøres byggeaffaldet af betonfliser, mursten og glaserede flisestykker. Der er påvist forurening med bly på flise samt asbest i fliseklæb og på betonelement med vinyl. Det forurenede byggeaffald udgør ca. 2-5 % af det samlede byggeaffald. Da mængden af det forurenede byggeaffald har en begrænset udbredelse og en forholdsvis beskeden koncentration, er der ikke tale om en forurening, der udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem.

I område 4 udgøres byggeaffaldet af mursten og eternitfragmenter, der ligger ovenpå jorden samt i de øvre jordlag. Der er påvist asbest på eternitfragmenterne. Det er vores vurdering, at asbesten stammer fra brand på hovedhus i 1990, og at der dermed ikke er tale om deponering af forurenede byggeaffald med asbest."

2.3 Lejre Kommunes bemærkninger til klagen

Lejre Kommune har den 31. maj 2021 til klagen bemærket, at kommunen fastholder den påklagede afgørelse.

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 5. april 2024 anmodet Lejre Kommune om at forholde sig til en ekstern faglig vurdering af sagens oplysninger udarbejdet for nævnet af et rådgivende ingeniørfirma.

Den tidligere grundejers advokat har den 17. april 2024 oplyst, at denne er enig med Lejre Kommune i, at den konstaterede forurening med forskelligt byggeaffald ikke udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem. Særligt i forhold til den konstaterede asbest har advokaten bemærket, at den hidrører fra en brand i 1990 og er afgrænset til et område, hvor den ikke udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem. Det er advokatens opfattelse, at et yderligere undersøgelsespåbud ikke vil tilføre sagen noget nyt, der kan give anledning til en anden afgørelse.

Advokaten oplyser samtidig, at klager ved Østre Landsrets dom af 23. november 2023 har modtaget en erstatning på 1,5 mio. kr., og at landsretten i den forbindelse har lagt Lejre Kommunes afgørelse til grund. Af samme årsag er det advokatens opfattelse, at klager ikke længere har en retlig interesse i sagen.

Lejre Kommune har den 2. maj 2024 bemærket, at det er kommunens opfattelse, at der i sagen er tale om jord med indslag af forurenede byggeaffald blandt det uforurenede affald, der er anvendt som restprodukt. Ifølge kommunen er der udelukkende påvist jordforurening i områderne 1, 3 og 8. Kommunen oplyser desuden, at der sideløbende med undersøgelsesernes gennemførelse er foretaget en delvis oprensning på dele af arealerne, hvor der er frasorteret forurenede og uforurenede byggeaffald. Det vil derfor ifølge kommunen ikke være muligt at foretage yderligere frasortering eller oprensning, uden at pålægge den tidligere ejer at skulle fjerne uforurenede materialer udlagt efter reglerne i restproduktbekendtgørelsen. Kommunen anerkender, at der kunne have været foretaget bedre afrapportering og grundigere dokumentation, men det er kommunens opfattelse, at en grundigere afrapportering ikke ville have ændret resultatet. Det er således kommunens vurdering, at den allerede foretagne afgrænsende undersøgelse er valid, herunder at undersøgelsen er designet ud fra arealanvendelsen og at arealanvendelsen er afgrænset visuelt på lokaliteten, ud fra ortofotos og ud fra historiske oplysninger, samt at graverenderne er fornuftigt placeret i forhold til de felter, der er afgrænset efter arealanvendelsen.

Særligt for så vidt angår område 1 bemærker Lejre Kommune, at Region Sjælland i et høringssvar har bemærket, at det er regionens vurdering, at der ikke er tale om jordforurening, idet det er muligt at frasortere byggeaffaldet fra jorden, og det derfor ikke skal betragtes som en del af jordmediet.

For så vidt angår risikovurderingen i forhold til asbest har Lejre Kommune bemærket, at den er foretaget i samråd med Region Sjælland, og at det er kommunens og regionens vurdering, at diffus påvirkning med asbestholdigt materiale ikke udgør en risiko for mennesker eller miljø. Idet der ikke eksisterer et jordkvalitetskriterie for asbest, kan kommunen ikke meddele forureneren en nedre grænse for, hvad der kan efterlades i jorden. Kommunen har desuden henvist til, at det ifølge Rådgiver ikke er muligt at frasortere asbestholdige fragmenter pga. størrelsen på og omfanget af fragmenterne. Ifølge kommunen er der tale om minimale mængder.

Særligt for så vidt angår risikovurderingen i forhold til PCB har Lejre Kommune bemærket, at en forureningsundersøgelse aldrig kan være udtømmende. Historikken fortæller, at der er tilkørt ren jord, som indeholdt utilsigtede og få indslag af byggeaffald, som er forsøgt frasorteret efterfølgende.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle klagepunktet om, hvorvidt Lejre Kommunes oplysning af sagen har været tilstrækkelig (afsnit 3.2).

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

I forhold til det af den tidligere grundejers advokat anførte om, at klager som følge af Østre Landsrets dom af 23. november 2023 ikke længere har en retlig interesse i sagen, bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at klageberettigelse efter jordforureningsloven ikke afhænger af, hvorvidt klager har en retlig interesse i sagen, herunder en erstatningsretlig interesse, men i stedet afhænger af, om klager har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. Det er fortsat nævnets opfattelse, at det er tilfældet, idet klager er de nuværende ejere af den ejendom, hvorpå forureningen er konstateret, og som sagens udfald derfor i høj grad berører – såvel væsentligt som individuelt. Nævnet bemærker endvidere, at

landsretten med dommen har taget stilling til spørgsmålet om den tidligere grundejers erstatningsansvar, men at dommen efter nævnets opfattelse ikke indskrænker eller begrænser nævnets prøvelse af den påklagede afgørelse, idet landsretten ikke ses at have forholdt sig til, hvorvidt kommunens afgørelse og grundlaget herfor i øvrigt er korrekt.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer indledningsvist, at det i sagen er ubestridt, at der på Ejendommen er konstateret forurening af jorden på forskellige lokaliteter.

En afgørelse om at meddele såvel påbud som ikke-påbud efter jordforureningslovens og/eller miljøbeskyttelseslovens regler skal være truffet på et oplyst grundlag. Det påhviler miljømyndigheden at oplyse sagen til et niveau, der er tilstrækkeligt til at træffe afgørelse om udstedelse af påbud eller afslutning af sagen. Dette gælder også i situationer, hvor der ikke umiddelbart kan udpeges en forurener, jf. jordforureningslovens § 41, stk. 3, eller hvor der af andre grunde ikke umiddelbart kan udstedes påbud om undersøgelse eller oprensning af forureningen.^[5]

Miljømyndighedens undersøgelser skal således udstrækkes så langt, som det i det konkrete tilfælde er nødvendigt for at træffe afgørelse på et forsvarligt grundlag. Ved vurderingen af, hvor omfattende undersøgelser, der bør foretages, skal miljømyndigheden blandt andet tage hensyn til afgørelsens betydning for samfundet og/eller den enkelte borger. Derudover skal de enkelte undersøgelsesskridt være nødvendige for at sikre, at afgørelsen bliver materielt lovlig og rigtig.

Miljø- og Fødevareklagenævnet forstår Lejre Kommunes afgørelse af 15. februar 2021 således, at kommunen ved afgørelsen har fundet, at forureningen i de seks områder på Ejendommen, der er oplistet i kommunes afgørelse, ikke kan påbydes undersøgt yderligere efter jordforureningslovens § 40, idet kommunen på det foreliggende grundlag har vurderet, at den konstaterede forurening ikke udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem. Det vil derfor efter kommunens opfattelse ikke være proportionalt at meddele oprensningspåbud efter jordforureningslovens § 41.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er ikke enig med Lejre Kommune i, at der i sagen foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at sagen på det foreliggende grundlag kan afsluttes.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at den konstaterede forurening med de gennemførte undersøgelser ikke er tilstrækkeligt afgrænset, ligesom det heller ikke på det foreliggende grundlag kan afvises, at der findes yderligere forurenede lokaliteter på Ejendommen. Dermed er der ikke tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for vurderingen af mængden af forurenede jord på Ejendommen, og placeringen af jord med farligt affald, jord med forurenede affald og jord med uforurenede affald.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer således, at der i rapporterne fra Rådgiver ikke er redegjort nærmere for den visuelle undersøgelse af forureningen, herunder den visuelle afgrænsning. Hertil kommer, at der i rapporterne heller ikke er redegjort tilstrækkeligt for, hvor jord- og materialeprøverne er udtaget i områderne, herunder hvilken dybde prøverne er udtaget i, ligesom der ikke er redegjort nærmere for, hvorfor de enkelte graverender kan danne grundlag for den endelige afgrænsning af forureningen. Nævnet bemærker i den forbindelse, at flere graverender i områderne efter nævnets opfattelse vil kunne afgrænse områderne med affald yderligere, eller verificere Rådgiverens vurderinger og dermed give en større sikkerhed for affaldsmængderne på Ejendommen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden lagt vægt på, at der ikke med de gennemførte undersøgelser er tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for at kunne vurdere, at den konstaterede forurening kan efterlades uden miljø- og sundhedsmæssig risiko. Nævnet bemærker i den forbindelse, at idet der er konstateret asbestholdige materialer i overfladen, er der ikke kun risiko for resuspension ved gravearbejde. Det er således nævnets opfattelse, at der generelt er risiko for resuspension ved påvirkning af vind og vejr samt almindelig aktivitet f.eks. kørsel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker yderligere, at det er usikkert, om der er risiko for, at den knuste asfalt i område 8, hvor der er hestefold, kan flytte sig tættere på den § 3-beskyttede sø beliggende 10-15 m syd-vest for område 8. Det er nævnets opfattelse, at højtstående kulbrinter og PAH-forbindelser fra asfaltstykkerne i så fald ville kunne udgøre en risiko for søen.

Endelig bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at der i område 1 kun er analyseret ét stykke plade med maling, og at der kun er lavet få gravninger i området. Det kan derfor efter nævnets opfattelse ikke afvises, at der er mere affald indeholdende PCB, og at der er et højere indhold, end det, der er konstateret i den ene prøve, der er udtaget. Det kan herefter ikke umiddelbart udelukkes, at PCB kan udgøre et miljø- eller sundhedsmæssigt problem.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver på den baggrund Lejre Kommunes afgørelse af 15. februar 2021, og hjemviser sagen til fornyet behandling med henblik på, at kommunen tilvejebringer et tilstrækkeligt grundlag og herefter træffer en fornyet afgørelse om at meddele påbud eller ikke-påbud efter jordforureningslovens regler – og i relevant omfang eventuelt også miljøbeskyttelseslovens regler.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lejre Kommunes afgørelse af 15. februar 2021 om ikke at meddele påbud om undersøgelse og oprensning af en jordforurening på matr.nr. [Matrikelnummer 1], på adressen [Adresse 1], 4330 Hvalsø, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 282 af 27. marts 2017 om forurennet jord.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Jf. oplysninger i Den Offentlige Informationsserver (OIS). Link hertil: <https://www.ois.dk/default.aspx>.

[5] Jf. bl.a. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 31. maj 2017 i sag NMK-11-00184 med henvisninger til yderligere praksis.

Lovområder:

Jordforureningsloven

